

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Městské lázně Jablonec nad Nisou
Autor: Bc. Karolína Šafářová
Akademický rok 2024_2025_letní semestr

Diplomní projekt se věnuje rekonstrukci a nové interpretaci historické budovy Městské lázně v Jablonci nad Nisou. Karolína k tématu přistoupila **zodpovědně a s respektem k architektonické hodnotě objektu**, přičemž postupně dokázala překročit původní obavy z výraznějších zásahů a přijmout nutnost **doplnění historické stavby o soudobý novotvar**.

Tento posun v uvažování považuji za důležitý moment návrhu. Karolína si uvědomila, že **soudobé pojetí lázní jako veřejného a komunitního prostoru** vyžaduje nejen obnovu, ale také transformaci. Nová hmota byla **citlivě začleněna do kontextu historické budovy** a přirozeně reaguje na okolní urbanistické vztahy. Zvláště pozitivně hodnotím **využití potenciálu sousedního parku Tyršovy sady**, který slouží jako nově definovaný vstupní prostor a aktivní parter.

Silným prvkem návrhu je také **kompoziční propojení objektu s tokem Lužické Nisy** – to přináší nejen prostorový, ale i symbolický význam, propojující architekturu s přírodním rámcem místa.

Motiv přístavby a její orientace směrem k parku je zcela zásadní pro novou identitu lázní. Přístavba nepůsobí jako cizí těleso, ale jako přirozený pokračovatel myšlenky veřejné budovy v otevřeném prostoru. **Nové zastřešené atrium**, které přístavba vytváří, je koncipováno jako velkorysý a potenciálně živý prostor – přestože v návrhu zůstává částečně nedokončeno. V této části bych očekával **hlubší provázání s původní strukturou budovy** i jasnější definici jeho provozní a pobytové funkce.

Dispozičně je návrh řešen **logicky, s ohledem na dochovanou strukturu památky**. Provozní vazby jsou čitelné a respektují historickou organizaci prostoru, přičemž nově navržené funkce působí jako přirozené rozšíření původního programu. V této souvislosti mě překvapila absence secesního dekoru na fasádách, který byl od počátku deklarován. Návrat k původnímu výrazu domu i přes tepelně-technické komplikace považuji za zásadní.

Jedním z nejpřesvědčivějších aspektů návrhu je **vyvážená prostorová a architektonická kompozice tří klíčových hmot**: historické bazénové haly, nově navrženého zastřešeného atria a kompaktní hmoty novostavby saunového světa. Studentka zde s citem pro měřítko, proporce a atmosféru dokázala navrhnout vztahy, které působí přirozeně a harmonicky, přestože vycházejí z velmi rozdílných architektonických jazyků.

Historická bazénová hala zůstává v návrhu ústředním a nejcharakterističtější prvkem celku. Její původní prostorové kvality, jako jsou výška, klenutý strop a rytmus oken, jsou plně respektovány a návrh s nimi dále pracuje bez zásadních zásahů. Hala si uchovává svou důstojnost i atmosféru, což je klíčové pro autenticitu celého projektu.

Nové zastřešené atrium, které vzniká mezi starou halou a novostavbou, tvoří **prostřední článek – prostorový i významový přechod**. Je pojato jako otevřený, prosvětlený a vzdušný prostor, který propojuje jednotlivé části komplexu nejen funkčně, ale i vizuálně a symbolicky. Atrium vytváří potřebný odstup i dialog mezi historickou a novou architekturou. Přestože jeho detailní architektonická náplň zůstává v návrhu částečně nedotažená, prostor samotný má silný potenciál stát se **novým srdcem lázní**, určeným pro setkávání, odpočinek i komunitní aktivity.

Novostavba saunového světa je vůči zbylé kompozici záměrně kompaktní, soudobá a výrazově kontrastní. Její forma je jednoduchá, jasná a vědomě odlišná od historické architektury. Právě tento kontrast ale funguje jako funkční protiváha – zajišťuje, že nové není zaměnitelné se starým, a zároveň **podtrhuje kvality obou**. Soudobý výraz nenarušuje kontext, ale přispívá k jeho nové čitelnosti a aktualizaci.

Celek tak působí **jako promyšlená trojčlenná kompozice**, kde každá část má svou roli a identitu:

– **bazénová hala** jako nositelka historické paměti,

- **atrium** jako soudobý veřejný prostor a komunikační uzel,
- **novostavba saunového světa** jako nová funkční vrstva a reprezentant současné architektury.

Tato architektonická triáda není jen kompoziční cvičení, ale **nese v sobě logiku provozu, návaznost na prostředí i schopnost reagovat na současné potřeby veřejných budov**. Výsledkem je koncept, který ctí minulost, žije v přítomnosti a otevírá se budoucnosti. Osobně bych přál Karolíně větší odvahu k tvůrčí svobodě, odvahu k riskování a větší zaujetí tématem. Víím, že takového přístupu je schopna.

Hodnocení: C

Boris Redčenkov
V Praze 29. 05. 2025

